

Guild. Cech. Dobrovolné sdružení osob stejného povolání, profese, umění nebo podnikání, jako např. tiskaři, zlatníci, umělci, obchodníci s vlnou atd. Členové jedné organizace, podobné korporaci, která upravuje záležitosti jejich profese vlastními pravidly a normami, a která má za cíl chránit a podporovat zájmy svých členů. Goodman v. Federal Trade Commission, C.A. 9, 244 F.2d 584, 594. Ve středověku hrály cechy důležitou úlohu v některých státech, např. ve Florencii ve 13. století, kde volily radu města. Samotný název údajně vznikl z anglosaského „*gild*“ nebo „*geld*“ (daň, poplatek), protože každý člen cechu musel platit poplatek na podporu cechu.

Guildhall. Radnice. Sál nebo místo, kde se scházel cech. Místo kde se schází obecní úřad. Předpokládá se, že ze saských obchodních cechů vznikly dnešní obecní úřady v Anglii, jejichž zasedací místnost se dodnes nazývá „*guildhall*“.

Guildhall sittings. Zasedání v londýnské Guildhall, na němž se projednávají záležitosti staré čtvrti Londýna (City of London).

Guild rents. Cechovní renty. V Anglii šlo o renty, které platily cechy Koruně, nebo renty, které předtím dostávaly kláštery, po jejich zrušení však připadly Koruně.

Guillotine. Gilotina. Nástroj na sekání hlav, který se používal ve Francii k výkonu trestu smrti nad odsouzenými zločinci. Skládá se z těžkého ostří, zasazeného do rýhy ve svislých sloupech, které padá z velké výšky na krk oběti, která je pevně připoutána k místu dopadu.

Guilt. Vina. V trestním právu jde o kvalitu, která motivu nebo skutku přidává aspekt trestnosti a činí osobu trestnou podle zákona. Odpovědnost za provinění. Porušení zákona, které se projevilo nějakým činem. Opakem je nevína.

Guilty. Vinen. Vinen je ten, kdo spáchal trestný čin nebo jinak porušil právní předpisy, koho lze spravedlivě obvinít z trestného činu, kdo je odpovědný za trestný čin, delikt nebo jiné provinění. Tímto termínem odpovídá obžalovaný na obžalobu, když se přiznává k trestnému činu, z něhož je obviňován. Používá jej rovněž porota, která odsuzuje osobu při soudním přelíčení za určitý trestný čin. Vedlejší významy tohoto pojmu jsou „*evil*“

(zlo), „*wrongdoing*“ (přestupek) nebo „*culpability*“ (vína). Hilkert v. Canning, 58 Ariz. 290, 119 P.2d 233, 236.

Guilty plea. Formální přiznání viny před soudem, které může uvést obžalovaný, který spáchal trestný čin, jen když ho pronese vědomě a dobrovolně. Obviněný může například takové prohlášení pronést teprve poté, co byl vyrozuměn o svých právech a poté, co soud shledá, že obžalovaný svým právům rozumí a přiznání viny činí dobrovolně. Boykin v. Alabama, 395 U.S. 238, 89 S. Ct. 1709, 23 L. Ed.2d 274. Federální trestní řád (Fed. R. Crim. P. 11). Má stejnou právní sílu a účinek jako výrok o vině po řádném projednání věci před soudem, a na jeho základě lze uložit zákonem stanovený trest. State v. Cantrell, 250 S.C. 376, 158 S.E.2d 189, 191. Viz také Alford plea; Nolo contendere; Plea; Plea bargaining.

Guilty verdict. Výrok o vině. Formální prohlášení poroty o tom, že shledává obžalovaného vinným z deliktu, z něhož byl obviněn.

Guinea. Mince ražené v minulosti v anglické mincovně. Dnes tento pojem znamená částku 1 libry a 1 šilinku. V guineách účtují své palmáre advokáti.

Gun. Přenosná střelná zbraň, jako je revolver, pistole, puška, karabina, atd. Viz rovněž Firearm.

Gun control laws. Zákony o kontrole zbraní. Zákony upravující prodej a používání střelných zbraní, např. zákaz nošení skryté zbraně, nutnost získání povolení na nákup a přechovávání ručních a jiných střelných zbraní. Např. Trestní zákon New Yorku § 265.11, 265.12; M.G.L.A. (Mass.) Ch. 140; 18 U.S.C.A. § 921–928.

Gwalstow. Popraviště.

Gwayf. Ve starém anglickém právu odhozené věci. To co bylo ukradeno a poté na útěku odhozeno ze strachu před odhalením.

Gyltwite or guiltwit. Sasky. Kompenzace za podvod.

Gynecocracy. Vláda ženy. Stav, v němž mají ženy zákonné pravomoci nejvyššího velitele, např. ve Velké Británii královna.

Gyves. Pouta nebo okovy na nohy.

H

H. V citacích anglických zákonů je toto písmeno zkratkou pro Henry (krále tohoto jména). V ročenkách se používá jako zkratka pro lednové zasedání soudů (Hilary term). V daňových výměrech a jiných podobných úředních záznamech může být „*h*“ zkratkou pro „*house*“ (zejména ve významech sněmovna, podnik, obchodní dům, domácnost). Tedy např. zkratkou pro Sněmovnu (House), tedy Sněmovnu reprezentantů (House of Representatives), zápis z jednání Sněmovny (House report), návrh zákona předložený ve Sněmovně reprezentantů (House Bill).

H.A. Zkratka pro *hoc anno*, tento rok, v tomto roce.

Habe, nebo **have.** Lat. Forma pozdravu „*Ave*“ (bud' zdrav) v ustanoveních Theodosiánova a Justinianova kodexu.

Habeas corpora juratorum. Ve starém anglickém právu writ nařizující šerifovi, aby předvedl porotce a případně zabavil jejich půdu a majetek, aby byla zajištěna nebo vynucena jejich přítomnost u soudu v den přelíčení. Příkaz vydával vrchní civilní soud (Common Pleas) a sloužil k stejnému účelu jako *distringas juratores* u soudu Královny lavice (King's Bench). Tento writ byl zrušen zákonem C.L.P. Act, 1852, § 104.

Habeas corpus. Lat. (Nechť máš tělo). Označení různých writů (v nichž bývala tato zdůrazňující slova); jejich účelem bylo přimět stranu, aby se dostavila k soudu nebo před soudce. Běžně a jsou-li užita samostatně se tato slova chápou ve významu *habeas corpus ad subjiciendum* (viz níže). U.S. v. Tod, 263 U.S. 149, 44 S. Ct. 54, 57, 68 L. Ed. 221. Hlavní funkcí writu je uvolnění z nezákonného uvěznění. People ex rel. Luciano v. Murphy, 160 Misc. 573, 290 N.Y.S. 1011. Jeho funkcí není stanovit vinu nebo nevinu vězně, ale konstatovat, zda vězeň byl zbaven své svobody na základě řádného procesu. Ex parte Presnell, 58 Okl. Cr. 50, 49 P.2d 232.

Forma vedlejšího řízení. Samostatné řízení zahájené proto, aby se určilo, zda obžalovaný nebo obžalovaná nebyli zbaveni své svobody nezákonně. Není to vhodný postup, jak se odvolávat z rozhodnutí soudu nižší instance. Sheriff, Clark County v. Hatch, 100 Nev 664, 691 P.2d 449, 450. Pokud jde o federální procedury habeas corpus, viz 28 U.S.C.A. § 2241 a násl.

Původně writ vězni pouze umožňoval ústavně zpochybnit jurisdikci státního soudu. Ale rozsah šetření se postupně rozšiřoval a v případě Fay v. Noia, 372 U.S. 391, 83 S. Ct. 822, 9 L. Ed.2d 837, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že writ se nyní vztahuje na všechny námítky ústavního charakteru.

Viz také Post-conviction remedies (opravné prostředky po odsouzení) ve vztahu k odsuzujícím rozsudkům federálních soudů.

Habeas corpus acts. Zákony o habeas corpus. Prvním a základním zákonem o *habeas corpus* je anglický zákon 31 Car. li, c. 2. Byl pozměněn a doplněn zákonem St.

56 Geo. III, c. 100. Podobné zákony byly přijaty ve všech státech USA. Tento zákon je považován za největší ústavní záruku osobní svobody. Viz čl. I, § 9, Ústavy USA; 28 U.S.C.A. § 2241 a násl.

Habeas corpus ad deliberandum et recipiendum. Writ vydaný proto, aby ten, kdo je uvězněn v jednom hrabství, byl přivezen do jiného hrabství nebo do místa, kde byl spáchán trestný čin, ze kterého je obžalován.

Habeas corpus ad faciendum et recipiendum. Writ vydávaný v civilních věcech proto, aby věc — stejně jako žalovaný — byla přenesena od nižšího soudu na příslušný vyšší soud, který o ní rozhodne. To se také nazývá „*habeas corpus cum causa*“.

Habeas corpus ad prosequendum. Writ, který se obvykle používá proto, aby osoba, která je ve vazbě u jednoho soudu, byla převezena do vazby druhého soudu, kde se bude zodpovídat.

Habeas corpus ad satisfaciendum. V anglické praxi writ vydávaný v případě, kdy proti vězni, byl vynesena v určité věci rozsudek a žalobce ho chce pohnat před vyšší soud, kde by se rozhodlo o výkonu (exekuci).

Habeas corpus ad subjiciendum. Writ, jímž se osobě, která zadržuje jinou osobu, nařizuje, aby vězněnou či zadržovanou osobu předvedla. Je to nejobvyklejší forma writu habeas corpus, jehož účelem je přezkoumat legálnost zadržení nebo uvěznění, nikoli zda zadržovaný či vězněný je vinen či nevinen. Writ garantuje Ústava Spojených států, Článek I., § 9, a ústavy jednotlivých států USA. Viz 28 U.S.C.A. § 2241 a násl. o federálních postupech týkajících se habeas corpus.

Je to známé opatření, jehož se v Anglii a ve Spojených státech užívá k osvobození z nezákonného omezení osobní svobody, o němž sir William Blackstone hovoří jako o nejslavnějším writu v rámci anglického práva, jako o skvělém a účinném writu, používaném ve všech případech protiprávního omezení osobní svobody. 3 Bl. Comm. 129. „*Great writ of liberty*“ (Velký příkaz o svobodě) vydává v common law Kancléřský soud, Soud Královny lavice, vrchní civilní soud ve Westminsteru a finanční soud.

Habeas corpus ad testificandum. Writ znamenající „*Nechť máš tělo, aby svědčilo*“ používaný k předvedení vězně drženého v žaláři či vězení, aby podal důkaz před soudem. Hottle v. District Court in and for Clinton County, 233 Iowa 904, 11 N.W.2d 30, 34; 3 Bl. Comm. 130.

Habeas corpus cum causa. Jiný název pro příkaz *habeas corpus ad faciendum et recipiendum* (viz tam).

Habeamus optimum testem, confitentem reum. Máme nejlepšího svědka — přiznávajícího se obžalovaného.

Bill of health. Viz Bill.

Board of health. Viz Board.

Health laws. Zákony, nařízení nebo zákoníky, ve kterých jsou zakotveny zdravotnické normy a předpisy určené k tomu, aby podporovaly a chránily zdraví společnosti.

Health officer. Zdravotnický úředník. Úředník pověřený výkonem a prosazením zdravotnických zákonů, např. hlavní chirurg. Pravomoce a povinnosti zdravotnických úředníků jsou upraveny federálními, státními a místními zákony.

Public health. Veřejné zdraví. Jako jeden z cílů státní správy státu, znamená „veřejné zdraví“ převážně dobrý zdravotní stav obyvatelstva státu nebo společenství jako celku, bez výskytu široce rozšířené nemoci nebo příčiny úmrtnosti. Dobrý zdravotní stav společnosti všeobecně. Mnoho velkých měst má „Public Health Departments“ (Úřady pro veřejné zdraví) nebo jiné úřady s podobnou funkcí a statusem. Federální zákony týkající se zdraví jsou vykonávány ministerstvem pro zdraví, výchovu a veřejnou sociální péči (Department of Health, Education and Welfare).

Sound health. Viz Sound.

Health Maintenance Organization (HMO). Skupiny zúčastněných subjektů zdravotní péče (lékařů, nemocnic, klinik), které poskytují zdravotní služby zapsaným členům skupinového zdravotnického pojištění.

Healthy. Zdravý. Bez nemoci, poranění nebo zdravotních potíží či jakéhokoli stavu systému, byť jen připouštějícího nebo podléhajícího nemoci či tělesným zdravotním potížím.

Hearing. Slyšení, výslech. Relativně formální řízení (ačkoliv všeobecně méně formální než přelíčení), obvykle veřejné, s určitými spornými body co do faktu nebo práva, který(é) má být souzen(o), ve kterém jsou slyšeny svědkové a předkládány důkazy. Je to řízení, ve kterém je důkaz předkládán proto, aby vyvrátil sporný bod faktu a umožnil rozhodnutí na bázi takového důkazu. *People v. Iwenditti*, 276 C.A.2d 178, 80 Cal. Rptr. 761, 762. Strany vystupující jako protistrany nebo jako strany jinak zainteresované, mají právo být slyšeny způsobem, v mnohém totožným s přelíčením; taková řízení mohou skončit závěrečným nařízením. Viz *např.* 5 U.S.C.A. § 556 (Anotovaný zákoník USA).

Slovo „Hearing“ je často používáno v širším a obvyklejším významu pro popis všeho toho, co se koná před smírčími úředníky, kteří jsou vybaveni soudními funkcemi a zasedají bez poroty v jakémkoli stadiu řízení, které následuje po jeho otevření (viz *Preliminary hearing níže*), a na slyšení před správními úřady, které je vedeno vyšetřovatelem či správním soudcem. Pokud jde o tento druhý typ slyšení, spočívá v porovnávání at ústním nebo jiným, mezi dotčeným jedincem a zástupcem úřadu vybaveným rozhodovací pravomocí, postačitelém k tomu, aby jedinci umožnilo prezentovat svůj případ smysluplným způsobem. *Gray Panthers v. Schweiker*, C. A., 652 F.2d 146, 151, 209 U.S. App. D. C. 153.

Uvedení a přípustnost důkazu je při „slyšení“ obvykle uvolněnější než v civilním nebo trestním řízení (viz *např.* 42 U.S.C.A. § 405(b), (Anotovaný zákoník USA), který pro slyšení ve věcech sociálního zabezpečení dovoluje přípustnost důkazu, který by jinak v řádném přelíčení nebyl přípustný.

Slyšení jsou široce používána jak zákonodárci, tak správními orgány a mohou být buď rozhodujícími nebo pouze vyšetřujícími. Na rozhodující (adjudikující) slyšení může být podáno odvolání u správního soudu. Kongresové výbory často konají slyšení před vydáním nějakého zákona; tato slyšení jsou pak důležitými zdroji zákonodárné historie.

Viz také *Administrative hearing*; *Detention hearing*; *Fair hearing*; *Full hearing*; *Omnibus hearing*.

Ex parte hearing. Viz *Ex parte*.

Final hearing. Viz *Final*.

In criminal law. V trestním právu. Vyšetřování osoby obviněné ze zločinu nebo přečinu a svědků pro a proti obžalovanému; Viz *Preliminary hearing níže*.

Preliminary examination. Předběžný výslech. Vyšetřování osoby obviněné ze zločinu, před vyšetřovatelem nebo soudcem. Viz *Preliminary hearing níže*.

Preliminary hearing. V trestním právu synonymum s „preliminary examination“. Výslech prováděný úředníkem nebo soudcem, který vykonává funkci vyšetřovatele osoby, která je obžalována ze zločinu, aby se zjistilo, zda je dostatečný důkaz, který by ospravedlnil a vyžadoval uvěznění a nepropuštění obžalovaných osob bez záruky. V žádném ohledu to není přelíčení, které by mělo rozhodnout o vině či nevině obžalovaného, ale je to jednoduše procedurální postup, kterým může být zabráněno možnému zneužití moci a obžalovaný může být propuštěn nebo držen ve vazbě, aby se zodpovídal z opodstatněných skutečností. Viz *Fed. R. Crim. P. 5(c)*, 5.1. (Federální pravidla pro trestní řízení). Viz také *Suppression hearing*.

Probable cause hearing. Viz *Preliminary hearing, above*.

Unfair hearing. Viz toto heslo.

Hearing de novo. Nový výslech. Všeobecně jde o nový výslech nebo o výslech podruhé, předpokládající provedení celého výslechu tímto způsobem, jakým byla věc původně vyslyšána a přezkoumání dřívějšího výslechu. Zkusit věc znovu, jako kdyby nebyla předtím vyslyšána a jako kdyby minule nebylo vydáno žádné rozhodnutí. *Ray v. Illinois Racing Bd.*, 1 Dist., 113 Ill. App.3d 510, 69 Ill. Dec. 451, 454, 447 N.E.2d 886, 889. Při výslechu „de novo“ soud vyslyšá ve věci jako soud původní a ne jako odvolací instance. *Collier & Wallis v. Astor*, 9 Cal.2d 202, 70 P.2d 171, 173.

Hearing examiner. Vyšetřovatel. Obecně zaměstnanec nějakého správního orgánu, jehož úkolem je provádět šetření ve věcech podléhajících jurisdikci úřadu. Viz *např.* 5 U.S.C.A. § 556(b) (Anotovaný zákoník USA). Nyní nazývaný „Administrative Law Judge“ (viz *tam*), ve federální vládě.

Hearing officer. Viz *Administrative law judge*.

Hearsay. Svědecká výpověď o skutečnosti, kterou svědek nezná z vlastní zkušenosti. Termín používaný pro takový druh svědectví, ve kterém svědek uvádí ne to, co zná osobně, ale to, co mu řekli druzí nebo co slyšel, že říkali druzí. Prohlášení, odlišné od toho, jaké podal deklarant, když svědčil při výslechu, a které bylo nabídnuto jako důkaz pravdivosti tvrzené věci. *Fed. R. Evid. 801(c)* (Federální pravidla pro dokazování). „Hearsay“ zahrnuje jakékoli prohlášení učiněné mimo či před současným řízením, které je nabízeno jako důkaz pravdivosti v něm tvrzených věcí. Do „hearsay“ se zahrnuje také mimo-

slovní (slovy nevyjádřené) chování, které je považováno za ekvivalent nahlas vyřčeného tvrzení. Takové chování se nazývá „pozitivní chování“. Podle *Fed. R. Evid. Rule 801(a)* [Federální pravidla pro dokazování, Pravidlo 801(a)] chování, které nebylo míněno jako tvrzení v čase, kdy k němu došlo není „hearsay“. Takové chování se nazývá „negativní chování“. *Fed. R. Evid. Rule 801(c)* také stanoví, že tvrzení, která jsou nabízena k dokázání něčeho jiného, než je tvrzená věc, nejsou „hearsay“.

„Hearsay“ důkaz, tedy důkaz z doslechu, je svědectví u soudu z prohlášení, které bylo učiněno mimo soud, prohlášení nabízené jako tvrzení, aby ukázalo pravdivost věcí, které jsou v něm tvrzeny, a tak co do své hodnoty je odvislé od důvěryhodnosti toho, kdo prohlášení mimo soud učinil. *Mutiambizi v. State*, 33 Md. App. 55, 363 A.2d 511, 518. Důkaz nepocházející z osobních znalostí či informovanosti svědka, ale pouze z opakování toho, co slyšel, že říkají druzí. To, co neodvozuje svoji hodnotu jenom od pověsti svědka, ale spočívá převážně na pravdomluvnosti a směřovatnosti druhých osob. Sama podstata důkazu ukazuje jeho slabost a „hearsay“ důkaz jako takový je obecně nepřipustný, pokud se na něj nevztahuje některá z četných výjimek, které umožňují jeho přípustnost. (viz *např.* *Fed. R. Evid. 803, 804*) (Federální pravidla pro dokazování).

Viz také *Double (or multiple) hearsay*.

Heart balm statutes. (Doslova zákony utěšující srdce.) Státní zákony rušící právo žaloby pro ztrátu náklonnosti, pro porušení slibu manželství, pro trestnou konverzaci a pro svedení osoby, která dosáhla zákonného věku k pohlavní odpovědnosti před zákonem.

Hearth money. Peníze za krb. Daň uvalená v Anglii zákonem *St. 14 Car. II, c. 10*, pozůstávající ze dvou šilinků za každý krb nebo pec v království. Byla mimořádně nepopulární a zrušena byla zákonem *W. & M., St. 1, c. 10*. Tato daň byla jinak nazývána „chimney money“ (peníze za komín).

Hearth silver. Ve starém anglickém právu druh placení desátků nebo složení desátků; totiž: Starý zvyk platit desátky z poraženého dřeva užívaného k otopu.

Heat of passion. Zápal vášně. Termín používaný v common law, vztahující se ke stavu obžalovaného, který mohl tvrdit, že čin spáchal v podráždění, což je základem pro zmírnění vraždy (murder) na zabití (manslaughter). Vztahuje se k náhle propuklé vášni nebo vzteku, vyprovokovaným nějakým bezprostředním podrážděním slovy nebo činy někoho, v daném čase. Jako dostatečný důvod pro to, aby bylo usmrcení sníženo ze stupně vraždy na zabití, termín „zápal vášně“ znamená jakékoli intenzivní či vehementní citové vzrušení takového druhu, které podněcuje násilné a agresivní jednání a které může přimět normální osobu k tomu, že jedná na popud bez rozmyšlení. *State v. Guebara*, 236 Kan. 791, 696 P.2d 381, 385. Termín zahrnuje emocionální stav myslí charakterizovaný vztekem, zuřivostí, záští, fanatickým odporem nebo panickou hrůzou. *State v. Lott*, 207 Kan. 602, 485 P.2d 1314, 1317. Viz také *Hot blood*.

Heave to. Přiklonit k. V námořnickém žargonu a v právu admirality zastavení postupu plachetnice vpřed, přikloněním její přídě „do větru“, tj. do směru z kterého vane vítr. O parolodi se říká, že byla „přikloněna“, když je držena v takové pozici, ve které je ke vzdouvajícímu se moři natočena lodní záď.

Hebberthef. V saském právu výsada mít zboží zloděje a soudu nad ním, v rámci určitého povolení.

Hebdomad. Týden. Doba sedmi dní.

Hebephrenia. Psychotická forma schizofrenie, způsobující retrogradní postup k nesmyslnému chátrajícímu nebo infantilnímu chování a způsobům.

Hebote. Královský edikt povolávající královny poddané do boje.

Heda. Malý přístav, přístaviště, či místo k přistání. Viz *Harbor*; *Haven*.

Hedagium. Ve starém anglickém právu clo či celní poplatky v malém přístavu či přístavišti, za vylození zboží, atd., z nichž byly Korunou udělovány výjimky zvláštním osobám a společnostem.

Hedge fund. Investiční fond. Společné fondy, které používají různé typy zajišťovacích technik před ztrátami na burze pro jejich kapitálové investice. Viz *Hedging*.

Hedger. Obchodník s komoditami s podílem na hotovostním trhu komodity, který obchoduje s termínovými kontrakty jako prostředkem k přenášení rizik, s kterými se setkává na hotovostním trhu. *Leist v. Simplot*, C.A.N.Y., 638 F.2d 283, 287. Viz *Hedging*.

Hedging. Zajištění před ztrátou na burze. Prostředek, kterým obchodníci a exportéři obilí a jiných produktů a výrobci, kteří uzavírají termínové kontrakty pro prodej jejich zboží se chrání proti výkyvům trhu proti—kontrakty na nákup nebo prodej téhož množství produktu či výrobního materiálu *Whorley v. Patton—Kjose Co.*, 90 Mont. 461, 5 P.2d 210, 214. Prostředek, kterým strana, která nakupuje komodity ve velkých množstvích k dodávce v nějakém budoucím čase pojišťuje samu sebe proti nepříznivým cenovým změnám takových komodit uzavřením kompenzačních dohod nebo transakcemi, které na druhé straně toto riziko vyvažují. *Ralston Purina Co. v. McFarland*, C.A.N.C., 550 F.2d 967, 970. Transakce, kterou se komoditně identifikovaný, dopředu uzavíraný termínový kontrakt pojišťuje komoditně se ztotožňující dohodou o nákupu nebo prodeji zboží v budoucnosti. *Siegel v. Titan Indus. Corp.*, C.A.N.Y., 779 F.2d 891, 893.

Zabezpečení sebe sama před ztrátou ze sázky nebo spekulace uzavřením na druhé straně kompenzačních dohod. *Whorley v. Patton—Kjose Co.*, 90 Mont. 461, 5 P.2d 210, 214.

Pokud jde o různé typy zajišťovacích technik, viz *Arbitrage*; *Call option*; *Futures contract*; *Option*; *Put option*; *Short sale*.

Cross—hedging. Křížové zajištění. Použití kontraktu o termínovém obchodu v jednom finančním dokumentu k zajištění pozice v jiném finančním dokumentu.

Hedonic damages. Viz *Damages*.

Heedless. Neopatrný. Termín téměř tak silný jako slovo „reckless“ (nedbalý); zahrnuje prvek nevědomosti k právům a bezpečnosti druhých. Bezmyšlenkovitý; nešetrný, netaktní.

Hegemony. Hegemonie, nadvláda. Vůdcovství jednoho mezi více nezávislými konfederativními státy.

Heir. Viz *Heirs*.

Heir apparent. Přímý dědic. Dědic, jehož dědické právo je nezadatelné za předpokladu, že přežije předka; jako v Anglii nejstarší syn nebo jeho potomek, který musí být, podle common law, dědicem svého otce, vždycky,

když by ten umřel. Jedinec, který před smrtí svého předka je příští v linii posloupnosti, za předpokladu, že bude dědicem předka, jestliže tento umře. *Viz také Apparent heir.*

Heir at law. Dědic ze zákona. V common law ten, kdo po smrti svého předka, který nezanechal závět, má právo na všechny pozemky, budovy a pozůstalosti, které mu patřily nebo mu byly zabráný. Totéž co „univerzální dědic“.

Dědici ze zákona zemřelé osoby jsou ti, kdo nastupují na jeho dědičný majetek podle zákonů o dědickém nápadu a rozdělování, jestliže není dispozice v závěti a ne nezbytně její dědicové podle common law, což jsou osoby, které nastupují na nemovitost zemřelého v případě, že nezanechal závět. Ve věci Towndrow's Will, 47 N.M. 173, 138 P.2d 1001, 1003.

Jestliže je tento termín použit v zákoně o smrti způsobené protiprávním jednáním, znamená pokrevní příbuzné v linii sestupné. Howlett v. Greenberg, 34 Colo. App. 356, 530 P.2d 1285, 1287.

Viz také Descent; Heir, legal.

Heir beneficiary. Dědic beneficiář či obmyšlená osoba. V kontinentálním právu osoba, která přijala dědictví podle výsledku řádně provedeného soupisu majetku.

Dědicové jsou dělení do dvou tříd, podle způsobu, jakým přijali dědictví jim zanechané, totiž nepodmíněně a obmyšlení dědici. Nepodmíněně dědici jsou ti, kteří dědí bez jakékoli výhrady a bez provedení majetkového soupisu, buď výslovným přijetím nebo mlčky. Obmyšlení dědici jsou ti, kteří přijali následnictví podle výsledku řádně provedeného soupisu majetku. Civ. Code La. art. 883. Jestliže se dědic obává, že jeho dědictví bude zatíženo dluhy, které převyšují jeho hodnotu, přijme dědictví podle výsledků soupisu majetku a v tom případě je odpovědný pouze do výše hodnoty dědictví. *Viz Beneficiary.*

Heir by adoption. Adoptivní dědic. Podle zákona takřka ve všech jurisdikcích má adoptivní dítě všechna práva na zdědění majetku ponechaného bez závěti, jako má přirozeně narozené dítě, s výjimkou, že není jasně vyjádřen opačný úmysl. Zákony se ale liší, pokud jde o to, zda takové adoptivní dítě může kromě toho dědit po svých přirozených rodičích či rodině.

Heir by custom. Dědic podle zvyku. Ve starém anglickém právu, někdo, jehož právo na dědictví závisí na zvláštních a místních zvycích, jako léno přecházející rovným dílem na syny nebo zůstavení pozemků nejmladšímu synovi nebo bratru.

Heir by devise. Dědictví podle odkazu. Někdo, komu jsou pozemky odkázány závětí; odkazem obmyšlená osoba. Odpovídá pojmu *haeres factus* (*viz tam*) kontinentálního práva.

Heir collateral. Kolaterální dědic. Někdo, kdo není spřízněn se zesnulým v přímé linii, ale je příbuzným v pobočné linii; *např.* jeho strýc, bratranec, bratr, synovec.

Heir conventional. Smluvní dědic. V kontinentálním právu, někdo, kdo přebírá dědictví právní silou smlouvy či připsáním, které ho k tomu opravňuje.

Heirdom. Dědická posloupnost. Dědický nárok.

Heiress. Dědička. Dědic ženského pohlaví, mající majetek z dědictví. Jestliže je jich víc než jedna, jsou nazývány spoludědičkami či spoludědici.

Heir expectant. *Viz Heir apparent.*

Heir, forced. Povinný dědic. Někdo, kdo nemůže být vyděděn. *Viz Forced heirs.*

Heir general. Dědic ze zákona. Obvyklý pokrevní dědic dědicí všechny pozemky.

Heir hunter. Lovce dědictví. Ti, jejichž branží či povoláním je pátrat po pohřešovaných dědicích.

Heir, legal. Zákonný dědic. Osoba, které by podle zákona připadlo dědictví nemovitého i movitého majetku zesnulého, kdyby umřel bez závěti. V právním vymezení znamená tento termín někoho, kdo by zdědil movitý majetek, ale bývá také používán k označení toho, kdo dědí podle zákona o rozdělování. *Viz také Descent; Heir at law; Heirs.*

Heirless estate. Majetek bez dědice. Majetek někoho, kdo zemřel bez závěti a nezanechal dědice, v kterémžto případě majetek připadá státu (*escheat, viz tam*).

Heirlooms. Cenný zděděný majetek. Všeobecně, cenný majetek velké citové hodnoty, přecházející v rodině z generace na generaci.

Ve starém anglickém právu takové statky a movitosti, které v opaku s povahou movitostí přecházejí podle zvláštního zvyku na dědice spolu s dědictvím a ne na vykonavatele. Koncovka „loom“ (Sas.) znamená větev či článek; takže „heirloom“ není nic jiného než větev nebo článek dědictví. Jsou to většinou takové věci, které nemohou být odebrány, aniž by nedošlo k poškození nebo rozkouskování nemovitého majetku; jde *např.* o jeleny v parku, holuby v holubníku, smlouvy a výsadní práva, atd.

Heir, male. Mužský pokrevní příbuzný. V anglickém právu nejbližší mužský pokrevní příbuzný zesnulého, pokud není dále vymezen slovy „of his body“ (z jeho těla), která omezují dědictví na syny, vnuky a jiné mužské potomky v přímé linii.

Heir of the blood. Dědic, který dědí majetek na základě svého pokrevního příbuzenství se zesnulým, buď ve vzestupné nebo sestupné linii, včetně nelegitimních dětí, ale s vyloučením manželů, žen a adoptovaných dětí.

Heir of the body. Přímý dědic. Dědic zplozený či narozený osobou, které se to týká nebo dítě takového dědice; jakýkoli dědic v přímé posloupnosti zesnulého s vyloučením přežívajícího manžela či ženy, adoptovaného dítěte a souběžných příbuzenství; fyzický dědic. Výraz přímý dědic může být použit ve dvou významech: V neomezeném významu, kde znamená osoby, které z generace na generaci získávají po zesnulém dědičný majetek; a ve významu, který se vztahuje na zákonného dědice či ty osoby, které jsou potomky zesnulého, a které statut potomka opravňuje k převzetí majetku ponechaného bez závěti.

Heir presumptive. Předpokládaný dědic. Osoba, která kdyby předek bezprostředně zemřel, by za daných okolností byla jeho dědicem, ale jejíž dědická práva by mohla být zmařena nepředvídaným výskytem nějakého bližšího dědice, který se narodil; jako *např.* bratr nebo synovec, jejichž předpokládané následnictví by mohlo být zrušeno narozením dítěte.

Heir pretermitted. Opomenutý dědic. Někdo, kdo nevezme-li se v úvahu jednoznačný akt předka, by převzal po jeho smrti jeho majetek. *Viz také Pretermitted heir.*

Heirs. Dědici. V common law osoba určená zákonem jako dědic majetku v případě, že nebyla zanechána závět. Někdo, kdo zdědí majetek, ať nemovitý nebo movitý.

Osoba, která zdědí podle pravidel práva majetek skládající se z pozemků, budov a pozůstalosti po smrti svého předka dědickým nápadem a právem příbuzenství. Někdo, kdo by obdržel jeho majetek podle zákona o dědickém nápadu a rozdělování. Faulkner's Guardian v. Faulkner, 237 Ky. 147, 35 S.W.2d 6, 7. Navíc je termín často používán v lidovém významu k označení dědice majetku, buď podle závěti nebo ze zákona. Slovo „heirs“ se už dlouho nepoužívá jenom k označení stavu jako v common law. Jay v. Dollarhirde, 3 Cal. App.3d 1001, 84 Cal. Rptr. 538, 547.

Slovo „heirs“ je technický termín používaný k tomu, aby označil osoby, které by dědily majetek, v případě, kdy nebyla zanechána závět. Wells Fargo Bank v. Title Ins. & Trust Co., 22 Cal. App.3d 295, 99 Cal. Rptr. 464, 466.

Viz také Descent.

Bodily laws. Viz Heir of the body.

Civil law. Civilní právo. Univerzální dědic v případě smrti. Ten, kdo aktivně nebo pasivně dědí veškeré vlastnictví nebo majetek, práva a závazky zesnulého a nastupuje na jeho místo.

Termín je bez rozdílu aplikován na všechny osoby, které jsou povolány k dědictví, ať už aktem zůstavitele nebo působením zákona. Osoba, která byla ustanovena univerzálním dědicem v poslední vůli, se nazývá „dědic ze závěti“; a nejbližší pokrevní příbuzný v případech, kdy nebyla ponechána závět, se nazývá „zákonný dědic“ či „dědic bez závěti“. Vykonavatel v common law v mnoha ohledech koresponduje s dědicem ze závěti podle civilního práva. Naproti tomu administrátor v mnoha ohledech koresponduje s dědicem bez závěti. V common law vykonavatelé a administrátoři nemají dědické právo na majetek, s výjimkou movité pozůstalosti zesnulého; zatímco dědic v civilním právu je oprávněn spravovat jak movitý, tak i nemovitý majetek. Termín dědic má několik významů. Někdy se vztahuje na toho, kdo formálně akceptoval dědictví a ujal se ho; někdy se vztahuje na toho, kdo je k dědění kvalifikován, ale ještě si ponechává možnost přijmout nebo odmítnout a často bývá aplikován na někoho, kdo se dědictví formálně zřekl.

Collateral heir. Viz toto heslo.

Joint heirs. Spoludědici. Termín je také aplikován na ty, kdo jsou nebo budou dědici obou ze dvou označených osob při smrti té z nich, která přežila druhou; slovo „joint“ je zde aplikováno spíše na předky než na dědice.

Known heirs. Viz toto heslo.

Lawfull heirs. Viz Descent; Heir at law; Heir, legal.

Legitimate heirs. Děti narozené v zákonném manželství a jejich potomci; v tomto pojmu nejsou zahrnuti souběžní dědici nebo potomstvo s neomezenou posloupností.

Lineal heir. Viz Lineal heir.

Natural heirs. Přirození dědici. Pokrevní dědici rozdílní od dědiců, kteří jako osoby byli adoptováni a také rozdílní od souběžných dědiců.

Right heir. Pravý dědic. Termín byl dříve používán v případě majetků přecházejících na potomky v řadě přímé, k rozlišení přednostního dědice, kterému byl majetek vymezen, od dědiců vůbec, kterým v případě že přednostní dědic a jeho rodová linie chyběli, byl nakonec vymezen takto přebývajícím zbytek majetku. Se

zrušením dědičných majetků s dědickou posloupností v řadě přímé přestal být termín pravý dědic používán, ale když je ještě použit v moderním právu, nemá jiný význam než dědic ze zákona.

Heirs and assigns. Dědici a cesionáři. Obyčejně slova, která se týkají omezení a ne koupě. V common law byla tato slova podstatná v převodu udělujícím právní nárok na dědické právo v neomezené řadě a ačkoli nejsou nutná k tomu nebo onomu účelu podle zákona, jsou-li použita v posledních vůlich nebo smlouvách, mají tato slova stále tentýž význam.

Heirs at law shall not be disinherited by conjecture but only by express words or necessary implication. Zákonní dědici nebudou vydědění na základě domněnky, ale pouze výslovnými slovy nebo nutným závěrem. Pravidlo, které znamená, že předek musí dědice jasně vyloučit, a že takové vydědění není lehce dovoditelné.

Heirship. Dědictví. Vlastnost nebo stav být dědicem nebo vztah mezi dědicem a jeho předkem. Je to legální právo, upravené zákonem k tomu, aby bylo podle ustanovení zákona využito.

Heir special. V anglickém právu potomstvo s dědičným právem v řadě přímé, které má nárok na dědictví *per formam doni*; formou daru.

Heirs per stirpes. *Viz Per stirpes.*

Heir testamentary. Dědic ze závěti. V kontinentálním právu někdo, kdo je jmenován a ustanoven v závěti zemřelého jako dědic. Toto označení ho odlišuje od *zákonného* (legal) dědice (někoho, komu zákon přisuzuje dědictví) a od *smluvního* (conventional) dědice (který se stává dědicem na základě dřívější smlouvy či dohody).

Held. Ve vztahu k rozhodnutí soudu znamená rozhodnutí. V kontextu se zločinem únosu označuje stav či stupeň fyzického omezení svobody. *Viz také Hold; Judgment.*

Hell. Jméno dříve dávané v Anglii místu, které spadalo pod kancelář státní pokladny a kam byli zavíráni královi dlužníci.

Helsing. Saská měděná mince, v hodnotě půl penny.

Henceforth. Od nynějška. Napříště. Slovo, které označuje budoucnost; je-li použito v právních dokumentech, zákonech a podobně, vždycky znamená kontinuitu jednání nebo stav od přítomného času dopředu, ale vylučuje veškerou minulost.

Henchman. Páže; sluha; herold či hlasatel. Loyální a věrný stoupenec. Lokaj, komorník; někdo, kdo se podřizuje příkazům druhého. Je používáno také ve významu politického přívržence a podporovatele; v tomto případě má spíše derogativní význam. Gates v. State, 140 Tex. Cr. R. 228, 143 S.W.2d 780, 783, 784. Člen zločineckého gangu.

Henfare. Ve starém anglickém právu trest za útěk k vůli vraždě.

Henghen. V saském právu vězení, trestnice, dům nápravné výchovy.

Hengwyte. Sas. Ve starém anglickém právu vyhlášení trestu pověšení nějakého zloděje.

Henricus Vetus. Jindřich Starý nebo Starší. Ve starých anglických kronikách a výsadních listinách je tak nazýván král Jindřich I., aby tak byl odlišen od králů téhož jména, kteří panovali po něm.

Heordfaete, or Hedefaest. V saském právu hlava rodiny, udržující vlastní dům, na rozdíl od nižší třídy svobodných lidí, totiž *folgeras (folgarii)*, kteří neměli vlastní obydli, ale byli držitelé domů svých pánů.

Heordpenny. Peter—pence (viz tam).

Heordwerch. V saském právu, služba pastýře či pastevece, vykonávaná podle vůle jeho pána.

Hepburn Act. Hepburnův zákon. Název obvykle dávány zákonu Kongresu (1906), doplňujícímu §§ 1, 6, 14, 15, 16 a 20 zákona o mezistátním obchodě. Tento zákon rozšířil jurisdikci Mezistátní obchodní komise (I.C.C. = Interstate Commerce Commission) na ropovodná potrubí; zakazuje volné průchody, kromě zaměstnanců; zakazuje veřejným dopravcům dopravu jakýchkoli produktů s výjimkou stavebního dříví, na kterém měli zájem; vyžaduje společné tarify a jednotný systém účetnictví.

Heptarchy. Heptarchie. Vláda sedmi. Vláda vykonávaná sedmi lidmi, nebo národ rozdělený do sedmi vlád. V roce 560 bylo v Anglii germánskými kmeny vytvořeno sedm různých monarchií, jmenovitě Kent kmene Jutů; Sussex, Wessex a Essex kmene Sasů; a Východní Anglie, Bernicia a Deira kmene Anglů. K těmto byla kolem roku 586 přidána monarchie osmá, nazývaná „Kingdom of Mercia“ („Království Mercie“), také založená Angly a zahrnující téměř celý střed dnešního království. Tyto vytvořené státy byly označovány jako „Anglo—Saská Oktarchie“, či obvykleji, ačkoliv ne tak správně, jako „Anglo—Saská Heptarchie“, což pocházelo od zvyku používat o Deire a Bernice jednotné pojmenování „Království Northumberland“.

Herald. Herold, posel. Ve starém právu byl herold diplomatický posel, který přenášel poselství mezi králi nebo státy, zvláště vyhlášení války, míru nebo příměří. V anglickém právu je herold úředník, jehož povinností je udržovat genealogické seznamy a tabulky, odsouhlasovat erbovní znaky a řídit ceremonie při královských korunovacích a pohřbech.

Heraldry. Heraldika. Výtvarné umění, úřad či věda o erbech, provozovaná heroldy. Také starý a zrušený zlořád nakupovat a prodávat přednostně otázky v případech svědeckých výslechů.

Herald's College. Heroldská společnost. V Anglii starobylá královská společnost, založená Richardem III. v roce 1483. Skládala se ze tří vrchních heroldů, šesti heroldů a čtyř nižších heroldů spolu s předsedou heraldické společnosti a jejím sekretářem. Knihy heroldů shromažďované, když byly slavnostně a pravidelně podnikány cesty do každé části království, na kterých se provádělo šetření o stavu rodin a registrovala se manželství a dědické nápady, vše ověřované pod přísahou, jsou připouštěny jako dobré důkazy o rodokmenech. Heroldský úřad je mlčky určen k udělování hraběcích korunek a k povolování změn jmen.

Herbage. Právo pastvy. V anglickém právu služebnost nebo povolení spočívající v právu pastvy dobytka na půdě druhého.

Herciscunda. V kontinentálním právu k rozdělení. *Familia herciscunda*, dědictví k rozdělení. *Actio familiae herciscundae*, žaloba na rozdělení dědictví. *Erciscunda* je obvykleji používáno v kontinentálním právu.

Herd, n. Stádo. Neurčitý počet, více než málo, hovězího dobytka, ovcí, koní nebo jiných zvířat velkých druhů, sehnaného a drženého pohromadě jako jedno stádo

pod péčí a vedením někoho. Boland v. Cecil, 65 Cal. App.2d Supp. 832, 150 P.2d 819, 822.

Herd, v. Sehnat do stáda. Dohlížet na, pečovat o, vést a řídit stádo hovězího dobytka nebo jiných zvířat, slovo zahrnuje něco více než pouze jejich pohánění z místa na místo.

Herder. Pastýř, pastevec, majitel stáda. Někdo, kdo pase nebo se stará o stádo hovězího dobytka ve výše definovaných významech.

Herdwerch, heordwerch. Ve starém anglickém právu práce pastevců či obvyklá práce dělaná pastýři a podřízenými nájemci, podle vůle majitele panství.

Hereafter. Slovo významově spojené s budoucností, používané v zákonech a právních dokumentech jako indikativ budoucího času, který vylučuje jak přítomnost, tak i minulost.

Herebannum. Ve starém anglickém právu veřejné oznámení, svolávající armádu do pole. Pokuta za nepřipojení se k armádě, když byla svolána. Daň, či tribut na podporu armády.

Herebote. Ve starém anglickém právu královský edikt svolávající lid do boje.

Heredad. Ve španělském právu kus obdělávané země; obdělávané hospodářství, nemovitý majetek; dědictví.

Heredad yacente. Z latinského „*Haereditas jacens*“ (viz tam). Ve španělském právu dědictví, kterého se ještě nikdo neujal či které si ještě nikdo nepřivlastnil.

Heredero. Ve španělském právu dědic; ten, kdo podle zákonné nebo testamentární dispozice zdědí majetek po zemřelé osobě. „*Haeres censeatur cum defuncto una eademque persona*“.

Hereditagium. V sicilském a neapolském právu to, co je drženo na základě dědického práva; totéž jako *hereditamentum (pozůstalost)* v anglickém právu.

Hereditaments. Pozůstalost. Věci, které se dají dědit, at' jsou hmotné nebo nehmotné, věcné nebo osobní či smíšené a zahrnující nejen pozemky a všechno na nich, ale také cennosti, přecházející z generace na generaci a určité příslušenství, které podle zvyku může být dědici postoupeno společně s půdou. Věci, které mohou být zděděny přímo, na rozdíl od věcí, které připadají osobnímu zástupci zemřelého. Denver Joint Stock Land Bank of Denver v. Dixon, 57 Wyo. 523, 122 P.2d 842, 846.

V common law byly hmotnými pozůstalostmi fyzické objekty zahrnuté pod pojem půda a říkalo se o nich, že „zůstávají k odevzdání“, zatím co nehmotné pozůstalosti existovaly pouze v právních úvahách a říkalo se o nich, že „zůstávají k udělení“ a byly připojovány k podílům na movitém majetku.

Corporeal hereditaments. Hmotná pozůstalost. Hmotné trvalé předměty, které mohou být zděděny. Termín „půda“ všechny takové předměty zahrnuje.

Incorporeal hereditaments. Nehmotná pozůstalost. Cokoliv, předmět vlastnictví, který je nedělitelný a nehmotatelný či viditelný. Právo vycházející ze společné věci (at' už reálné nebo osobní) nebo které se týká nebo je spojeno či je vykonatelné v jejím rámci. Právo vycházející ze, nebo týkající se, či spojené s hmotnou věcí, ale ne podstata věci samé.

Hereditary. Dědičný. To, co je předmětem dědictví. Geneticky přenesené či přenositelné z rodičů na potomstvo.

Hereditary right to the crown. Dědické právo ke koruně. Nástupnictví. Anglická koruna, jak je stanoveno danou ústavou království, byla vždycky děditelná, a tak to pokračuje v běhu, který je příznačný sám o sobě, poněvadž je omezený Parlamentem; ale bez ohledu na toto omezení zůstává koruně vlastnost dědičnosti a zůstává dědičnou pro prince, kterému je vyhrazena 1 Bl. Comm. 191.

Hereditary succession. Dědictví ze zákona; nárok potomků. Právní nárok, kterým osoba při smrti svého předka nabývá jeho majetek právem zastoupení, jako zákonný dědic. Viz Descent.

Heredity. Dědičnost. Biologický zákon, podle kterého mají všechny živé bytosti sklon opakovat se ve svých potomcích. Genové přenášení charakteristik rodičů na děti.

Herefare. Sas. Jít do nebo s armádou; jít do války (*profectio militaris*); výprava.

Heregeat. Část pozůstalosti (a heriot, viz tam).

Heregeld. Sas. Ve starém anglickém právu tribut či daň ukládaná na údržování armády.

Heremones. Ti, kdo provázeli armádu.

Herenach. Arcidiakon. Arcijáhen.

Heres. Dědic; Forma *haeres*, velmi obvyklá v kontinentálním právu. Viz Haeres.

Hereslita, heressa, heressiz. Najatý voják, který odjíždí bez povolení.

Heresy. Kacířství, bludařství. V anglickém právu zločin proti náboženství, který nespočívá v totálním popření křesťanství, ale ve veřejném a zatvrzele přiznáváním popírání některých jeho základních doktrín. Náзор nebo doktrína odporující církevnímu dogmatu. Náзор na božské subjekty vytvořený lidským rozumem, veřejně hlásaný a tvrdošimě udržovaný. Tento zločin je nyní předmětem pouze církevní nápravy a už dlouho jej nelze trestat světským právem.

Heretoch. Generál, vůdce či velitel; také říšský baron.

Heretofore. Až dosud, předtím. Toto slovo jednoduše vyjadřuje minulý čas k odlišení od času přítomného nebo budoucího a nemá žádný jiný určitý a přesný význam.

Hereunder. Níže. Odkazující slovo v dokumentu nebo zákoně, směřující pozornost na takovou věc, která v dokumentu následuje nebo je v něm obsažena.

Herge. Horda. V saském právu zločinci, kteří se spojili do jednoho tělesa většího než třicet pět osob k loupení a drancování.

Heriot. V anglickém právu obvyklá daň z veškerého osobního majetku, která byla placena pánu dědičného majetku při úmrtí nájemce. Tyto daně byly členěny na daň placenou službou a daň placenou podle obyčeje. První druh označuje ty služby, které jsou vázány na určitou výhradu při udělení pronájmu půdy a z toho důvodu představují něco víc než je pouhé nájemné; ten druhý se nevztahuje k žádným výhradám, ale vyplývá pouze ze prastarého zvyku a obyčeje.

Herischild. Ve starém anglickém právu druh vojenské služby nebo rytířský poplatek.

Heriscindium. Dělení rodinného majetku.

Herislit. Složení zbraní. Dezerce z armády.

Heristal. Stanoviště armády; místo, kde se zřizuje tábor.

Heritable bond. Děditelný úpis. Úpis na určitý obnos peněz, ke kterému je pro záruku věřitele přidán převod půdy nebo dědictví do držby věřitele jako zástava.

Heritable security. Děditelná záruka. Záruka vytvořená děditelným majetkem.

Heritage. Dědictví. V kontinentálním právu každý druh nemovitého majetku, který může být předmětem vlastnictví; jako pozemky, domy, ovocné sady, lesy, blata, rybníky, atd., které mohou být získány buď dědickým nápadem nebo koupí.

Hermadad. Ve španělském právu bratrství vytvořené mezi různými městy a vesnicemi, aby se předcházelo páchání zločinů a zabraňovalo zlořádům a utiskování, kterému podléhaly ze strany mužů u moci.

Hermaphroditus tam masculo quam feminae comparatur, secundum praevalentiam sexu incalescentis. Hermafrodita je nutno považovat za muže nebo ženu podle pohlaví, které převažuje.

Hermeneutics. Hermeneutika. Věda nebo umění o stavbě a výkladu textů, uměleckých děl a pod. Výraz „legal hermeneutics“ (právní hermeneutika) znamená systematický soubor pravidel, která jsou uznávána jako aplikovatelná při formulaci a interpretaci právních dokumentů.

Hermer. Velký pán.

Hermogenian Code. Viz Codex Hermogenianus.

Hernescus. Volavka.

Heroin. Heroin. Narkotická droga, která je derivátem opia a jejíž technické jméno je diacetyl—morphine. Pro trestní účely je klasifikován jako substance třídy A a trest za jeho protizákonnou výrobu, prodej a držbu je přísný. 21 U.S.C.A. § 841 (Anotovaný zákoník USA).

Heroud, heraud. L. Fr. Herold, posel.

Herus. Lat. Pán. *Servus facit ut herus det*, služebník pracuje, aby pán mohl dát. *Herus dat ut servus facit*, pán dává, jak služebník pracuje. 2 Bl. Comm. 445.

Hesia. Úleva.

Hetaerarcha. Hlava církevního domu; hlava koleje; správce korporace.

Hetaeria. V římském právu společnost nebo koleje.

Heuvelborh. Sas. Ve starém anglickém právu jistota, záruka (*warrantus*).

He who comes into a court of equity must come with clean hands. Viz Clean hands doctrine.

He who has committed iniquity shall not have equity. Viz Clean hands doctrine.

He who is silent when conscience requires him to speak shall be debarred from speaking when conscience requires him to be silent. Ten kdo mlčí, když svědomí ho žádá, aby mluvil, tomu bude zabráněno, aby mluvil, když svědomí ho žádá, aby mlčel. Pravidlo ekvity, které se uplatňuje, když osoba, která má povinnost mluvit a přiznat věc, mlčí, takže zatajuje to, co mělo být odhaleno, ale která usiluje o spravedlivou pomoc proti tomu, komu měla být odkryta.

He who seeks equity must do equity. Ten, kdo hledá spravedlnost, musí spravedlivě jednat. Tento výraz znamená, že strana, která vyžaduje pomoc ekvity soudů, musí mít svědomitý vztah ke svému protivníku

a transakce, ze které vyplývá její nárok musí být poctivá a oprávněná a pomoc nesmí být tvrdá a nespravedlivá vůči obžalovanému. Jacklich v. Baer, 57 Cal. App.2d 684, 135 P.2d 179, 184. Toto pravidlo umožňuje, aby soud neposkytl spravedlivou pomoc straně, která ji vyhledává, pokud tato strana neuzná a nepřipustí všechna spravedlivá práva, nároky a požadavky, které zaslouženě náleží protistraně, a vyrůstají nebo jsou nezbytně zahrnuty v podstatě věci, která je předmětem kontroverze. Bates v. Dana, 345 Mo. 311, 133 S.W.2d 326, 329. Uplatňováním tohoto pravidla ekvita podepírá právo ženy na spravedlivé vypořádání.

He who will have equity done to him must do equity to the same person. Ten, kdo chce, aby se mu dostalo spravedlnosti, musí ji uplatňovat i vůči druhé osobě. Toto pravidlo ekvity umožňuje, že chování, které samo o sobě není nelegální či dokonce trestuhodné, ale které odporuje principům ekvity, vyloučí toho, kdo vyhledává spravedlivou pomoc u osoby, proti které je takové chování namířeno.

H H S. Zkratka pro Federal Department of Health and Human Services (Federální ministerstvo pro zdraví a lidské služby).

Hidage. Ve starém anglickém právu mimořádná daň dříve placená Koruně za každý lán půdy. Zdanění nebylo vybíráno v penězích, ale opatřením výzbroje, atd.

Hidalgo. Ve španělském právu šlechtic; osoba oprávněná k šlechtickým právům. *Hidalgové (hidalgos)* byli muži, kteří byli vybráni z dobrých životních poměrů (*de buenos lugures*), a vlastnili majetek (*algo*).

Hidalguia. Ve španělském právu rodová šlechta.

Hidden asset. Skryté aktivum. Aktivum vedené v knihách v podstatně zredukované či podceněné hodnotě; jeho tržní hodnota je větší než hodnota účetní.

Hidden defect. Skrytá vada. Typ vady ve vlastnosti, kterou nelze objevit přiměřenou kontrolou a za kterou je pronajímatel nebo prodávající obecně odpovědný, jestliže takový defekt způsobí uživateli škodu, a proti které je kupující vyhoven právem odvolat dřívější přijetí. U.C.C. § 2-608(1)(b) (Jednotný obchodní zákoník). Viz také Defect; Latent defect.

Hidden tax. Skrytá daň. Daň zahrnutá do poslední prodejní ceny, která vznikla v předcházejícím výrobním nebo distribučním stadiu.

lide. Lán. Ve starém anglickém právu míra půdy, která byla tak velká, aby mohla být zorána jedním pluhem. Je rozličně odhadována, od 60 do 100 akrů, ale pravděpodobně byla určována místní zvyklostí. Podle jiného mínění to byl tak velký kus země, který by živil jednu rodinu nebo obyvatele v panském sídle. Také dům; obytný dům. Lán byl za starodávna používán jako jednotka pro zdanění.

lidel. Ve starém anglickém právu místo pro ochranu; svatyně.

lidgild. Peněžní obnos placený nevolníkem nebo služebníkem, aby ochránil sama sebe před bičováním.

liarchy. Hierarchie. Původně vláda složená z kněží. Nyní sbor úředníků v jakékoli církevní instituci, o kterém se předpokládá, že vytváří vzestupnou řadu hodností nebo stupňů moci a autority se souvztažnou závislostí každého k nejbližšímu vyššímu. Odvozeně těleso osob, organizovaných nebo tříděných podle autority, pozice, hodností, či schopností.

High. Vysoký. Tento termín, jak je používán v rozličných složených právnických větech, je mnohdy jenom přídatkem k důstojnosti a neznamená porovnání; ale obvykleji znamená vysoko postavený v hodnosti nebo umístění nebo zastávání nadřazené pozice a v několika málo případech zahrnuje nadřazenost ve vztahu k důležitosti, velikosti či četnosti nebo šíři použití, *např.* „high seas“ (širé moře), „highway“ (dálnice).

Pokud jde o *high Bailiff*; Constable; Crime; Justice; Justiciar; License; Prerogative writs; Propability (*High propability rule*); School; Sea; Sheriff; Tide; Treason; Water—mark, viz tato hesla.

High Commission Court. Viz Court of High Commission.

High Court of Admiralty. Viz Court of Admiralty.

High Court of Delegates. Viz Court of Delegates.

High Court of Errors and Appeals. Viz Court of Errors and Appeals.

High Court of Parliament. Viz Parliament.

High degree of care and diligence. See Care.

High degree of negligence. Viz Negligence (*Gross negligence*).

Higher and lower scale. Vyšší a nižší stupnice. V praxi anglického Nejvyššího soudního dvora byly dvě stupnice, které upravovaly soudní poplatky a poplatky, které byly oprávněni účtovat právní zástupci. Nižší stupnice se vztahovala (pokud soud nenařídil jinak) na následující případy: Všechny případy a záležitosti předepsané soudními výnosy divizím Vysokého soudního dvora a to Divizi královny lavice, Rodinné divizi (dřívější „Probate“) a Divizi rozvodové a námořní; všechny žaloby týkající se dluhu, smlouvy nebo mimosmluvního porušení práva; a na téměř všechny případy a záležitosti předepsané soudními výnosy Kancléřské divize, kde obnos ve sporu byl menší než 1000 liber. Vyšší stupnice se vztahovala na všechny ostatní případy a záležitosti a také na žaloby spadající pod jednu nebo druhou výše uvedenou třídu, ale ve kterých hlavní právní pomoc, o které se očekávalo, že bude získána, spočívala v soudním příkazu.

Highest and best use. Nejvyšší a nejlepší využití. Při oceňování hmotného majetku, (*např.* v konfiskačních řízeních), takové využití půdy nebo budov, které bude mít největší ekonomickou návratnost v průběhu daného času. Tato metoda vyžaduje experta, aby určil, jaká by realisticky mohla být poctivá tržní hodnota zkonfiskovaného majetku, kdyby hypoteticky bylo majiteli povoleno adaptovat jeho majetek k nejvýhodnějšímu a nejvíce zhodnotitelnému využití. Raleigh—Durham Airport Authority v. King, 75 N. C. App. 57, 330 S.E.2d 622, 626.

Highest court. Nejvyšší soud. Soud posledního odvolání; soud, jehož rozhodnutí je konečné a není z něj odvolání, poněvadž neexistuje vyšší soud, který by danou záležitost dále zvažoval; *např.* Nejvyšší soud Spojených států je nejvyšším federálním soudem.

Highest degree of care. Nejvyšší stupeň péče. Takový stupeň péče, který by velmi pečlivá a opatrná osoba použila za týchž či podobných podmínek. Schneider v. Bi—State Development Agency, Mo. App., 447 S.W.2d 788, 791. Míra péče, kterou některé jurisdikce vyžadují při veřejné dopravě cestujících. Míra je relativní, ne absolutní a někdy není považována za nic víc, než za přiměřenou péči měřenou okolnostmi.

Highest proved value. Nejvyšší dokázaná hodnota. V žalobě proti každému, kdo má bezprávně něčí věc, obnos, který porota po zvážení všech důkazů může shledat jako nejvyšší hodnotu majetku v období mezi jeho převodem a procesem.

Highgrading. Kradení zlata z dolu. V praxi, v hornickém nářečí, kradení zlata. People v. Siderius, 29 Cal. App.2d 361, 84 P.2d 545, 547.

Highness. Výsost. Čestný titul davaný princům. Angličtí králové nebyli před dobou panování Jakuba I oslovováni titulem „Majesty“ (Veličenstvo), ale titulem „Highness“ (Výsost). Děti korunovaných hlav obvykle dostávají titul „Výsost“. Od roku 1917 je titul „Royal Highness“ (Královská Výsost) vyhrazen pro děti panovníka a děti panovníkova syna a pro nejstaršího žijícího syna nejstaršího žijícího syna prince z Walesu.

High seas. Širé moře. Ta část oceánu, která je mimo dosah teritoriální jurisdikce jakékoli země. „Širé moře“ leží směrem na moře od národních výsostných vod, což je pás vody, který sahá tři míle od pobřeží. U.S. v. Romero—Galue, C. A. Fla., 757 F.2d 1147, 1149. Viz 18 U.S.C.A. § 3241 (Anotovaný zákoník USA), k jurisdikci federálních soudů týkající se zločinů spáchaných na širých mořích. Viz také Sea; Territorial waters.

High water line or mark. Čára přílivu. Čára na břehu, ke které dosahuje vrchol přílivu za normálních povětrnostních podmínek. Čára přílivu je obecně vypočítávána jako průměrný vrchol přílivu a ne jako extrémní výše vody. Carolina Beach Fishing Pier, Inc. v. Town of Carolina Beach, 277 N.C. 297, 177 S.E.2d 513, 516. Značka přílivu na splavné řece je linie, ke které obvyčejně dosahuje příliv a není čárou, ke které dosahuje voda při mimořádných zátopách; je to ta čára, pod kterou se půda nehodí pro rostlinstvo nebo zemědělské účely. State v. Bonelli Cattle Co., 108 Ariz. 258, 495 P.2d 1312, 1314.

Highway. Dálnice. volně přístupná a veřejná vozovka nebo ulice; Vozovka, kterou má každý právo užívat. V lidovém použití znamená toto slovo hlavní veřejnou cestu spojující města nebo velkoměsta. Celková šířka mezi mezemi každé veřejně udržované cesty používané veřejností k účelům vozové dopravy. Kimes By and Through Kimes v. Herrin, 217 Mot. 330, 705 P.2d 108, 110. V širším smyslu se vztahuje na jakoukoli hlavní trasu na zemi, vodě nebo ve vzduchu.

Termín „Highway“ je obecně chápán tak, že nemá žádný restriktivní nebo statický význam, ale že označuje vyprojektované a vystavěné cesty, aby vyhovovaly způsobům cestování a jiným navazujícím účelům, které se mění, jak se mění zvyky a jak se vyvíjí technologie, a termín „highway“, jak je mu obecně rozuměno, zahrnuje i jiné oblasti, které jsou za hranicemi dlážděného (asfaltovaného, betonovaného) povrchu silnice. Dobrozdání soudců senátu, Mass., 352 N.E.2d 197, 201.

Commissioners of Highways. Dálniční komisaři. Veřejní úředníci jmenovaní ve státech, okresech a obcích, aby se starali o výstavbu, úpravy, opravy a rušení dálnic v rámci jejich příslušných jurisdikcí.

Common highway. Společná dálnice. Silnice, která je veřejně používána k jakémukoli účelu přepravy či dopravy.

Highway acts, nebo laws. Zákony o dálnicích. Soubor či systém zákonů, které upravují navrhování, výstavbu, opravu a použití dálnic.

Highway crossing. Dálniční křižovatka. Místo, kde železniční trať křížuje dálnici.

Highway—rate. Příspěvek na dálnici. V anglickém právu příspěvek na údržbu a opravu dálnic, je uvalitelný na tentýž majetek, který podléhá placení chudinského příspěvku.

Highway robbery. Viz Hijacking; Robbery.

Highway tax. Dálniční daň. Daň používaná k výstavbě a opravám dálnic.

Highway toll. Viz Toll.

Public highway. Veřejná dálnice. Dálnice, která je pod kontrolou a údržbou veřejných úřadů, užívaná širokou veřejností; zahrnuje každou veřejnou ulici, cestu nebo dálnici. Calif. Code Pub. Utilities, 3509.

Highwayman. Bandita. Někdo, kdo okrádá cestující na dálnici. Anderson v. Hartford Accident & Indemnity Co., 77 Cal. App. 641, 247 P. 507, 510. Viz také Hijacking.

Higler. V anglickém právu podomní obchodník, osoba, která chodí ode dveří ke dveřím a prodává v malém drobné druhy potravinářského zboží a pod.

Higuella. Ve španělském právu přijetí poskytnuté dědici zesnulého, při kterém se mu oznamuje, jaký majetek obdržel z pozůstalosti.

H.I.H. Zkratka pro His (or Her) Imperial Highness. Jeho (nebo Její) Císařské Veličenstvo.

Hiis testibus. Slova dříve používaná ve smlouvách, která znamenala *tito byli svědky*. Tato slova nejsou užívána od doby panování Jindřicha VIII.

Highjacking. Přepadání. Loupení přepravovaného zboží, obvykle z nákladních vozů. Může zahrnovat pouze loupež zboží nebo obojího, vozu i zboží. Může se také vztahovat na neoprávněné zmocnění se letadla. Viz 18 U.S.C.A. §§ 1951, 2117 (Anotovaný zákoník USA). Viz také Piracy.

Hilary Rules. Pravidla Hilary. Sbírká směrnic a formulí rozsáhle modifikujících proces a praxi v anglických vyšších soudech common law, vytvořená v rámci lednového zasedání soudu (Hilary term) v r. 1834.

Hilary term. V anglickém právu termín zasedání soudu, které započalo 11. a končilo 31. ledna každého roku. Nahrazeno v roce 1875 Hilary zasedáními, která začínají 11. ledna a končí ve středu před Velikonocemi. Viz také Easter, Michaelmas, Trinity terms.

Hilton doctrine. Hiltonova doktrína. V civilním řízení pravidlo, že ve sporu mezi stranami o pronájem ropy a plynu jsou držitelé licenčních poplatků, kteří by mohli ztratit svá práva, když byl pronájem obžalovanému ukončen, považováni za nezávislé strany v řízení, které nájem bere v pochybnost. Hilton v. Atlantic Refining Co., C. A. Tex., 327 F.2d 217.

Hindeni homines. Společnost mužů. Sasové řadili muže do tří tříd a oceňovali je, pokud jde o uspokojování za jejich zranění, atd., podle těchto tříd. Nejvyšší třída byla oceňována na 1.200s., a byla nazývána „*twelf hindmen*“; střední na 600s., a nazývala se „*saxhindmen*“; nejnižší na 200s., a nazývala se „*twyhindmen*“. Jejich vdovy byly nazývány „*hindas*“.

Hinder. Překážet, zdržovat.

Hine, or hind. Pacholek, chlap. Ve starém anglickém právu zemědělský služebník.